

POSTANOWIENIE

Dnia 18 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Iwulski (przewodniczący)

SSN Bogusław Cudowski (sprawozdawca)

SSN Maciej Pacuda

w sprawie z odwołania G. B.

od decyzji Ministra Sprawiedliwości DSO-IV-[...] z dnia 5 grudnia w sprawie odmowy uwzględnienia wniosku o przeniesienie na stanowisko sędziego

Sądu Rejonowego w R., Ł., M., S., N., L., P., D., X., K. lub J.,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 18 marca 2015 r.,

umarza postępowanie.

UZASADNIENIE

G. B., pismem z dnia 15 maja 2014 r., uzupełnionym pismami z dnia 26 września 2014 r. oraz 29 października 2014 r., wniósł, w trybie art. 75 § 1 w zw. z art. 75 § 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.), o przeniesienie na inne miejsce służbowe to jest do Sądu Rejonowego w R., ewentualnie do Sądu Rejonowego w Ł., M., N., L., S., P., D., X., K. lub J.. Pismem z dnia 5 grudnia 2014 r. poinformowano wnioskodawcę, że Minister Sprawiedliwości nie uwzględnił jego wniosku. W odwołaniu wnioskodawca zakwestionował nieuwzględnienie złożonego przez niego wniosku o przeniesienie na inne miejsce służbowe.

W dniu 16 marca 2015 r. G. B. poinformował Sąd Najwyższy o cofnięciu odwołania, wskazując na wydanie przez Ministra Sprawiedliwości decyzji z dnia 12 marca 2015 r. przenoszącej go na inne miejsce służbowe tj. do Sądu Rejonowego w D..

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Zgodnie z art. 75 § 3 i 4 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych, Minister Sprawiedliwości wydaje decyzję o przeniesieniu sędziego na inne miejsce służbowe w przypadkach określonych w § 1 i 2 tego artykułu. Ustawa nie precyzuje trybu postępowania przed Sądem Najwyższym zainicjowanego odwołaniem sędziego. W związku z tym należy przyjąć, że do postępowania wywołanego wniesieniem odwołania należy stosować odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu przed Sądem Najwyższym wywołane wniesieniem skargi kasacyjnej, z wyłączeniem jedynie przepisów o tzw. przedsądzie (por. postanowienia SN z dnia 28 maja 2013 r., III KRS 166/13, LEX nr 1422051 oraz z dnia 10 czerwca 2014 r., III KRS 73/13, LEX nr 1483408). Zgodnie z tymi przepisami cofnięcie skargi kasacyjnej jest dopuszczalne, nie wymaga zgody drugiej strony, nie podlega kontroli Sądu Najwyższego według kryteriów przewidzianych w art. 469 k.p.c. i prowadzi do umorzenia postępowania kasacyjnego (art. 391 § 2 zdanie pierwsze w zw. z art. 398²¹ k.p.c.).

Stosując powyższe przepisy w drodze analogii do cofnięcia odwołania w tej sprawie, Sąd Najwyższy orzekł o umorzeniu postępowania.